

125

Forslag til lov

om

erhvervelse og fortabelse af indfødsret.

(Fremsat i landstinget den 2. marts 1950 af indenrigsminister *Smørum*).

§ 1.

Dansk indfødsret erhverves ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader er dansk,
2. her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens fremmede statsborgerret,
3. udenfor ægteskab født barn, hvis moder er dansk.

Hittebarn, som bliver fundet her i riget, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk indfødsret.

§ 2.

Har dansk mand og fremmed kvinde børn sammen, inden de indgår ægteskab, erhverver børnene ved forældrenes ægteskab dansk indfødsret, forsåvidt de er ugifte og under 18 år.

§ 3.

Udlænding, som er født her i riget, og som vedblivende har haft sin bopæl her, erhverver dansk indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 22. år overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Har han ikke statsborgerret i noget land, eller godtgør han, at han vil miste sin fremmede statsborgerret ved at erhverve dansk indfødsret, kan erklæringen afgives allerede efter det fyldte 18. år.

Er riget i krig, kan borger i en fjendtlig stat ikke erhverve indfødsret i medfør af denne paragraf.

§ 4.

Har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har boet her i de sidste 2 år, indfødsretten ved overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Er han statsborger i et andet land, kan erklæringen dog kun afgives, såfremt han godtgør, at han derved mister den fremmede statsborgerret.